

ת"פ 15415/01/15 - מדינת ישראל נגד ראאד דגאמין

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 15415-01-15 מדינת ישראל נ' דגאמין(עציר)
תיק חיצוני: 03481201500048

בפני	כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד זילברמן
נגד	
הנאשם	ראאד דגאמין (עציר) ע"י ב"כ עו"ד שחאדה אבו מדיעם

החלטה

בפני בקשה מטעם המאשימה להורות על השמדתו של רכב מסוג מיצובישי טנדר, מס' רישוי 55-930-23 (להלן: "הרכב").

רקע:

נגד הנאשם הוגש במסגרת התיק שבכותרת כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם (על פי הודאתו), הלה נהג ברכב בתוך מדינת ישראל ללא לרישיון וללא ביטוח וזאת הגם שלרכב הוצא צו השמדה מאת בית המשפט. ביום 17.2.2015 גזר מותב זה על הנאשם 5 חודשים מאסר בפועל, לצד עונש צופה פני עתיד, כאשר במסגרת הטיעונים לעונש, כל צד טען ביחס לרכב. בית המשפט הודיע כי תינתן על כך החלטה בנפרד.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה סבור כי יש להורות על השמדתו של הרכב נוכח כך שמדובר ברכב שכבר ניתן לגביו צו השמדה בשנת 2005. הנאשם נסע ברכב הגם שידע שמדובר ברכב שאינו כשיר לעלות על הכביש. המדובר ברכב ששימש לנאשם לצורך ביצוע העבירות וישנו חשש כי בעתיד ישמש אותו גם כן לצורך ביצוע עבירות נוספות. לשיטתו יש לראות החזרתו של הרכב לנאשם, כהחזרת נשק למי שהורשע בעבירות אמל"ח. בעניינו סבור ב"כ המאשימה, כי הדברים מקבילים משנה תוקף נוכח עברו הפלילי של הנאשם, בגדרו ניתן למצוא הרשעות שעניינן נהיגה בפזיזות, הסעת תושב זר וזיוף סימני זיהוי של רכב. מעבר לכך, ציין כי לא הוכח שהרכב שייך לנאשם, שכן לא הוצגה כל אסמכתא מצדו שיש בה כדי לסתור את הרישום המשטרתי.

ב"כ הנאשם מנגד, סבור כי במידה והמדינה טוענת כי אחר הוא הבעלים שלה רכב ולא הנאשם, או אז עליה לקבל את התייחסותו בטרם תבקש לחלט את הרכב. אין רבותא בחילוט הרכב או השמדתו, שכן במידה והנאשם יבקש לנהוג בעתיד, יוכל לעשות כן בכל רכב אחר. אין טענה שהרכב גנוב ואין טענה שהחזקתו אינה כדין, זכותו של הנאשם לקנות את הרכב ולמכור אותו לחלקים, זוהי זכותו וזהו רכשו.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, וקראתי חומר החקירה שהובא לעיוני, מצאתי שיש להורות על השמדתו של הרכב ואין להשיבו לנאשם. למסקנה זו, ניתן להגיע במספר מסלולים שכל אחד מהם, די בו כדי להורות על השמדתו של הרכב, לא כל שכן צירופם יחדיו.

ראשית, אין מחלוקת כי הנאשם נכנס לישראל ונהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח, ומכאן, הסמכות לתפוס אותו קיימת בהתאם להוראת סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי התשכ"ט-1969 שכן יש יסוד סביר להניח כי באותו רכב נעברה העבירה או הרכב שימש כאמצעי לביצועה. סעיף 39 לפקודה מאפשר לבית המשפט בנוסף לכל עונש אחר, לצוות על חילוט החפץ שנתפס, היה והאדם שהורשע במעשה העבירה הוא בעל החפץ, ודין צו זה כדין עונש אחר שהוטל על הנאשם. בענייננו, הנאשם הורשע בעבירות המיוחסות לו, כאשר אין מחלוקת שהרכב שימש אותו כאמצעי לביצוע העבירה (הן הכניסה והן הנהיגה ללא רישיון וללא ביטוח).

אכן, חילוטו או השמדתו של הרכב אינם מתבקשים בדרך הכלל ע"י המאשימה שעה שמדובר בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין (אגב נהיגה ברכב), אולם הסמכות להורות כן קיימת והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט, בשים לב למיהות העושה ומיהות המעשה. בענייננו, מדובר בנאשם ששב וחוטא פעם אחר פעם אגב כניסתו לישראל, בעבירות הקשורות לרכב. ביתר פירוט יש ליתן הדעת לכך שבמסגרת הרשעתו בת"פ 49836-03-13 הורשע הנאשם יחד עם כניסתו לישראל שלא כדין, בעבירה של הסעת תושב זר. במסגרת ת"פ 12433-05-11, הורשע הנאשם אגב כניסתו לישראל, בעבירה של נהיגה פוחזת ברכב, ואילו במסגרת הרשעתו בת"פ 5967/06 בית משפט צבאי, הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה ברכב באזור על פי צו הוראות הביטחון, יחד עם עבירה של זיוף סימני רכב. כל אלה מלמדים כי בענייניו של הנאשם בפני, במסגרת סמכות בית המשפט על פי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי, לא רק אפשר, אלא נכון וראוי להורות על חילוטו והשמדתו של הרכב.

יתרה מזאת, אפילו מדובר במישהו שזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק, לא היה מקום להורות על החזרתו של הרכב, שכן מדובר ברכב שלגביו ניתן צו השמדה בשנת 2005, כפי שהדבר עולה מפלט מערכת "שירת הסירנה" שהוגש לבית המשפט, שלגביו לא חלק ב"כ הנאשם, וכפי שהדבר נלמד, אף מדברי הנאשם עצמו בהודאתו במשטרה, כפי שהדברים מצאו ביטויים כאמור להלן:

"שאלה: למה לא עשית העברת בעלות?"

תשובה: כי האוטו מושמד, הוא ירד מהכביש.

שאלה: אם הרכב ירד מהכביש, למה אתה נוסע בו?

תשובה: אני נוסע בו רק ביער, אני לא נוסע בו בכביש ראשי.

שאלה: איך אתה אומר שאתה נוסע רק ביער, הרי תפסו אותך היום בתל שבע, מה יש לך להגיד?

תשובה: תפסו אותי על הכביש בתוך המכולת.

שאלה: אתה חושב שעם רכב שהורד מהכביש מותר לך לנסוע איתו ביער?

תשובה: כן.

במצב דברים זה, הרי שאין מדובר בקונה "תם לב" שרק בדיעבד הסתבר לו כי עסקין ברכב מזויף או ברכב שלגביו ניתן צו השמדה. הנאשם ידע זאת עוד בטרם קנה את הרכב והגדיל לעשות שעה שנכנס עמו לתוך תחומי המדינה ונהג בכבישים השונים. הנאשם הוכיח כי מטרת קניית הרכב לא הייתה לצורך מכירתו לחלפים כפי שביקש לשכנע את בית המשפט, אלא קניית הרכב נועדה לשמש אותו בנסיעותיו השונות, אגב סיכון המשתמשים בכביש.

סוגיית החזרתו של רכב מזויף או רכב שאינו כשיר לעמוד לדין, נידונה רבות בפסיקה, וראה בין היתר בש"פ 321/02 אבו **שארב נ' מדינת ישראל**, וכן בש"פ 20561/99 והפסיקה המפורטת שם. לעתים, החזרתו של רכב שאינו כשיר לעמוד לדין, מותנית על ידי בית המשפט בקיומם של מספר תנאים, חלקם נועדו כדי להכשיר את עלייתו של הרכב מחדש על הכביש, וחלקם נועדו למנוע שימוש עתידי בו מצד הנאשם.

בענייננו, לא מצאתי שיש מקום להורות על השבת הרכב בתנאים. אין מחלוקת כי רכב זה לא יוכשר בעתיד לעלות על הכביש על ידי משרד הרישוי, גם לא נטען כך על ידי הנאשם. מנגד, הנאשם הוכיח בהתנהגותו שאפילו יורה בית המשפט על גרירתו של הרכב לתוך השטחים, יהיה בכך כדי להעמיד את הציבור בסכנה, היה והנאשם ישתמש בו בעתיד ולא יפרקו לחלפים, כפי שעשה כן בתיק שבפני.

מעבר לכל אלה, הרי בעובדות כתב האישום בו הרשע הנאשם ולא נטען אחרת, מצוין כי עסקין ברכב שלגביו ניתן צו מאת בית משפט שיש מקום להשמידו. החזרתו של הרכב לידי הנאשם יש בה גם כדי לסתור צו חלוט של בית משפט דבר אשר די בו כדי למנוע את קבלת עתירתה של ההגנה לעשות כן.

לא בשולי הדברים אציין, כי החלטה זו לוקחת בחשבון כי הנאשם אכן כפי דבריו, רכש את הרכב מאותו פלוני שאין בידו כל מסמך כזה או אחר לאשש טענה זו. אשר על כן, ועל מנת להימנע מטענות כלפי צד ג', הנני לקבוע, כי השמדתו של הרכב לא תבוצע לפני יום 5.6.2015, המועד בו יחלפו 6 חודשים ממועד תפיסת הרכב, ותקופה בה יתאפשר לצד ג' לטעון לבעלות על הרכב.

מזכירות תעביר עותק זה לידי הצדדים.

ניתנה והודעה היום 24.2.15 בהעדר הצדדים.

דניאל בן טולילה , שופט